

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Incipiunt Rvbricæ Tertii Libri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

INCIPIUNT RVBRICÆ
TERTII LIBRI.

DISTINCT. I.

DE incarnatione verbi.
Quare filius carnem assumpsit
non pater vel spiritus sanctus, char.

B
Vtrum pater vel spiritus sanctus
potuerit incarnari.

C
An filius qui tantum carnem ac-
cepit, aliquid fecerit quod non pa-
ter vel spiritus sanctus.

DISTINCT. II.

Quare totam humanam natu-
ram accepit, & quid nomine natu-
re intelligitur.

A
De vnione verbi, & carnis me-
diante anima.

B
Quod simul assumpsit animam
& carnem verbum, nec caro
prius est concepta quam assum-
pta.

DISTINCT. III.

De carne assumpta qualis ante
fuerit

A
Quod nullus est sine peccato hic,
excepta virgine.

B
Quare Christus non fuit deci-
matus in Abraham sicut Leuitic.

C
Quare caro Christi non dicta est
peccatrix, sed similis.

D
Carnem Christi non prius con-
ceptam quam assumptam.

DISTINCT. IV.

Quare spiritui sancto tribuatur
incarnatio, cum sit opus trinitatis.

A
Quare dicatur Christus con-
ceptus, & natus de spiritu sancto.

C
Quare Apostolus dicit Chri-
stum factum, quem nos fatemur
natum.

DISTINCT. V.

Si persona vel natura personam
vel naturam assumpsit, & si natu-
ra Dei sit incarnata.

A
An diuina natura debeat dici
caro facta.

C
Quare non accepit personam
hominis cum assumpserit hominem:
quod quidam probare nituntur.

DISTINCT. VI.

De intelligentia ha. um locu-
tionum. Deus est homo, Deus fa-
ctus est homo, &c. tres sententias
ponit.

A
Prima est eorum qui dicunt in
incarnatione hominem quendam
ex anima & carne constitutum, &
illum hominem esse factum Deum,
& Deum illum hominem, & au-
toritates, quibus ita esse asserunt.

B
ponit.

C

Secunda est eorum, qui dicunt hominem illum ex tribus substantiis vel duabus naturis consistere, & hunc fatentur unam esse personam ante incarnationem simplicem tantum, sed in incarnatione compositam: & auctoritates quibus se muniunt proponit. D.E

Tertia est eorum, qui non solum personam ex naturis compositam negant, sed etiam aliquem hominem, vel aliquam substantiam ibi ex anima & carne compositam diffitentur, & sic duo illa scilicet carnem & animam verbo unita dicunt, ut non ex illis aliqua substantia vel persona componeretur sed illis duobus velut indumento Deus vestiretur, ut mortalibus oculis apparet: qui rationem incarnationis secundum habitum accipiunt. F

Deinde auctoritates inducit, quibus hæc sententia roboratur. G

Quatuor species humanitas distinguuntur. H

DISTINCT. VII.

Deinde quæ singulis sententiis aduersari videntur ponit. A B

Ex quo sensu dicitur Christus predestinatus. C.D.E.F.G.H.I K.L

Quod non debet dici homo dominicus. M.N

DISTINCT. VIII.
An diuina natura dici debeat de virgine. A

De gemina natiuitate Christi quibus natus est. B

DISTINCT. IX.

De adoratione exhibenda humanitati Christi. A.B

DISTINCT. X.

An Christus secundum quod homo sit adoptiuus filius. A.B

C.D.E
An persona vel natura predest.

DISTINCT. XI.

Vtrum Christus sit creatus vel factus. A

De perfidia & poena Arrij. B

DISTINCT. XII.

An homo ille semper fuerit. A

An Deus alium sumere potuerit vel aliunde quam de genere Adæ. B

Si homo ille potuerit peccare: vel non esse Deus, C.D

Si Deus potuerit assumere hominem in sexu muliebri. E

DISTINCT. XIII.

De sapientia & gratia Christi hominis, an in eis proficere potuerit. A.B.C.D.E

Si anima Christi habuit sapientiam parem cum Deo, & si omnia scit quæ Deus. A.B

DISTINCT. XIV.

Quare Deus non dedit illi antea potentiam omnium vt scientiam. C.D

K k 2 DIS

K k 2 DIS

K k 2 DIS

K k 2 DIS

DISTINCT. XV.

De hominis defectibus quos as-
sumpsit Christus. A.B.C.

De propensione timoris vel tristi-
tia. D.E.F.

De quibusdam capitulis Hila-
rii obscuris, quibus carne Christi
dolores passionis submoueri viden-
tur. G

De tristitia Christi, & eius cau-
sa secundum eundem. H

DISTINCT. XVI.

An in Christo fuerit necessitas
patiendi & moriendi, quae est defe-
ctus generalis. A

De statibus hominis, & quid
Christus de singulis acceperit. B

DISTINCT. XVII.

Si omnis Christi oratio vel vo-
luntas impleta sit. A

De voluntatibus Christi secun-
dum duas naturas. B

De capitulis quibusdam Ambro-
sii & Hilarii, vbi de dubitatione
& timore Christi agitur. C.D.E

DISTINCT. XVIII.

Si Christus meruit sibi & nobis,
& quid sibi & quid nobis. A

Quod à conceptu meruit sibi i-
dem quod per passionem. B

De eo quod scriptum est, Donauit
illi nomen quod est super omne no-
men. C

Si Christus sine omni merito ha-
bere valuit, quod merito obti-
nuit. D

De causa passionis & morti
Christi.

DISTINCT. XIX.

Qualiter à diabolo & à peccato
redemit nos Christus per mortem.

Cur Deus homo & mortuus.
Quomodo à pœna nos redemit
Christus.

Quomodo pœnam nostram por-
tauit.

Si solus Christus redemptor, &
mediator debet dici.

De mediatore.

Secundum quam naturam sit
mediator. G

DISTINCT. XX.

Quod alio modo potuit libera-
re, & quare isto modo potius.

Qua iniustitia sit victus diabo-
lus.

De causa inter Deum, & homi-
nem & diabolum.

De traditione Christi facta à lu-
da, à Deo, & à Iudæis.

Vtrum Christi passio sit opus
Dei vel Iudæorum.

DISTINCT. XXI.

Si in Christi morte separata
fuit anima vel caro à verbo.

Qua ratione dicitur Christus
mortuus vel passus.

DISTINCT. XXII.

Si Christus in morte fuit ho-
mo.

- Si Christus ubicunque est, homo sit. B De fide simplicium. B
 Quod Christus ubique totus est, sed non totum, ut totus est homo vel Deus, sed non totum. C Quae ante aduentum credere sufficiebant. C
 Si ea quae dicuntur de Deo vel filio Dei possint dici de homine illo, vel de filio hominis. D De fide Cornelii. D
 De aequalitate fidei, spei & charitatis & operis. E
 DISTINCT. XXVI.
 De spe quid sit. A
 De quibus sit spes, & quomodo differant fides & spes. B
 Si in Christo fuerit fides vel spes. C
 Si iusti in inferno fidem & spem habuerunt. Ibidem
 DISTINCT. XXVII.
 De charitate Dei & proximi quae in Christo & in nobis est. A
 Quid sit charitas. B
 Si eadem charitate diligitur Deus & proximus, & quare dicuntur duo mandata charitatis. C
 De modo diligendi. D.E
 De impletione illius mandati, Diliges Deum ex toto corde. F.G
 Quod alterum mand. in altero scriptum est cum factum fuerit creditis. H
 Qua charitate sint. I
 DISTINCT. XXVIII.
 Si iubemur totum proximum diligere, & nos totos. A
 Quod in dilectione proximi includitur dilectio angelorum, & quis sit proximus. B
 Quibus modis dicitur proximus. C
 De fide antiquorum. A

- DISTINCT. XXIX.** angelis.
De ordine dirigendi, quid prius
quid posterius. A
¶ omnes homines pariter dili-
gendi sint. B C.D.E.F.G
De gradibus charitatis. H
- DISTINCT. XXX.**
Si melius est diligere inimicos
quam amicos. A
- DISTINCT. XXXI.**
Si charitas semel habita amitta-
tur. A B
Quare fides, spes, & scientia di-
cuntur euacuari & non charitas,
cum & ipsa sit ex parte. C
- DISTINCT. XXXII.**
De charitate Dei. A
Quomodo dicitur Deus magis
diligere vel minus hunc vel illum. B
- DISTINCT. XXXIII.**
De quatuor virtutibus princi-
palibus & utrum hæc virtutes in
Christo fuerint & in angelis sint, &
de vrbibus earum. A
- DISTINCT. XXXIV.**
De septem donis spiritus sancti,
& utrum sint virtutes, & sint in
angelis. A
- DISTINCT. XXXV.**
De sapientia & scientia quo dif-
ferant. A
In quo differat sapientia ab in-
tellectu. B
Utrum intellectus & scientia,
quæ inter dona numerantur, sint
illa quæ naturaliter habet homo
C.D
- DISTINCT. XXXVI.**
De connexionione virtutum quæ
non separantur: & an cunctæ virtu-
tes pares sint in quocunque sunt.
A B
Quomodo in charitate tota lex
pendet.
- DISTINCT. XXXVII.**
De decem mandatis quomodo
contineantur in duobus. A
Quare idolum nihil esse in mū-
do dicitur. B
Quare in spiritu sancto pro-
priè dicitur fieri remissio pec-
cato.

catorum.	B	Quæ iuratio sit grauior, an	
De sensu spirituali & carnali		quæ sit per Deum, an quæ sit per	
legis.	C	creaturas, vel per Euangelium	
De furto.	C E		
De mendacio.	C	Quid sit dicere per Deum.	F
DISTINCT. XXXVIII.		De illis qui iurant per falsos	
De triplici genere mendacii, &		Deos.	G
de octo speciebus mendacii.	A	Quod iuramentum vel promif-	
Quid sit mendacium.	B	sio contra Deum facta non est te-	
Quid mentiri.	C	nenda.	H
Quod omne mendacium pecca-		Si est periurus, qui non facit	
tum sit siue proffit, siue non, &		quod incauto iurat.	I
quare. Ibidem.		De illis qui verborum callidi-	
In quibus rebus cum periculo er-		tate iurant.	K
ratur, vel non.	D	De illo qui cogit aliquem iura-	
DISTINCT. XXXIX.		re.	L, M
De periurio, & an sit periur-		DISTINCT. XL.	
rium quod non est mendacium.	A	Quare lex dicitur comprimere	
De triplici modo periurii.	B	manum non animam.	A
An iuratio sit malum.	C	Quæ sit litera occidens.	B
De iuramento, quod fit per crea-		De legis & euangelii distantia.	
turas.	D	Ibidem.	

FINIS.

K k 4 PETR I